

Abstrakt

Práce se zabývá srbskými uprchlíky z Bosny a Hercegoviny a Chorvatska, kteří do Srbska odešli pod tlakem událostí odehrávajících se v oblasti Západního Balkánu v první polovině 90. let. Jejich počet přesáhl 500 tisíc. Zpočátku byl stát paralyzován vnitřními sociálními, politickými i ekonomickými problémy. Po roce 2000, kdy padl režim Slobodana Miloševiče, se nová vláda začala otázkou uprchlíků aktivně zabývat. Hledala koncept, který by jejich situaci nejlépe vyřešil. V roce 2002 si vymezila konkrétní cíle v rámci vládního dokumentu Národní strategie pro řešení otázky uprchlíků a vnitřně přesídlených osob. Řešení návratů do země původu, které srbská vláda původně podpořila, nicméně nenaplnilo původní očekávání, proto se posléze srbští zákonodárci rozhodli více zaměřit na integraci uprchlíků do srbské společnosti.

Během období 2002 až 2012 se podařilo situaci stabilizovat a počet uprchlíků razantně snížit. Na tomto procesu se výrazně podílel také neziskový sektor. Diplomová práce se primárně zabývá právě úlohou neziskových organizací v tomto procesu. Případová studie konkrétně analyzuje činnost neziskové organizace Grupa 484, která se problematikou uprchlíků zabývala od úplného počátku a jejíž činnost měla zásadní dopad na řešení situace uprchlíků v Srbsku.